

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਐਸ. ਕੇ. ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਖੰਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

1962 ਦਾ SAO 120-D.

ਦਿੱਲੀ ਹੈਟ ਕੰਟਰੋਲ .let (1958 ਦਾ ਟੈਕਸ)— ਐੱਸ. 13— ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ—ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਵੇਚ ਰਿਹਾ ਹੈ—ਦਾ ਅਸਰ— ਕੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ- ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਬ-ਲੈਟਿੰਗ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ। ਜਿਸ ਪਲ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ, ਇਸ ਲਈ, ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਹੈ।

12 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ. ਐੱਸ. ਪੱਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ .let 59 ਆਫ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ ^ 39 ਅਧੀਨ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਸ਼੍ਰੀ II ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐੱਲ. ਮਾਗੋ, ਹੈਟ ਕੰਟਰੋਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 3 ਜੂਨ, 1961 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਟੋਸਟਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਐਨ. ਐਫ. ਟੀ. ਸਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ ਐਲ. ਆਰ. ਗਿਪਤਾ ਅਤੇ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਕਪੂਰ, ਜੇ.-ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਮਿਤੀ, 12 ਫਰਵਰੀ, 1962। 29 ਜੂਨ, 1960 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਮੁਹਿੰਮਦਾਰ ਇਲਿਆਸ ਖਾਨ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ 24 ਅਗਸਤ, 1962 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਇੱਕ ਗੋਪਾਲ ਦਾਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਯੂਨੀਕ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ) 3 ਜੂਨ, 1961 ਦੁਆਰਾ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੋਪਾਲ ਦਾਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਨੰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਏਪੀ* - ਦੇਸ਼ੀ ਨੇ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ 12 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਨੌਬਤ ਰਾਮ ਸੂਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 27 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਅਸਾਮੀ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਸੂਰੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਅਤੇ! ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ, ਅਰਥਾਤ *ਆਬਿਦ ਹੁਸੈਨ ਬਨਾਮ ਰੋਸ਼ਨ ਦਾਸ (1)* ਅਤੇ *ਪ੍ਰੀ+ਹੀ ਸਿਨ੍ਹਾ ਬਨਾਮ ਜੀਵਾ ਰਾਮ (2)* 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। *ਆਬਿਦ ਹੁਸੈਨ ਦੇ ਕੇਸ* ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਿਰਾਇਆ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਪੁਰ - ਚੇਜ਼ਰ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਖਰੀਦਦਾਰ-ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ। ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ। ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਏਮਰ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਬਕਾਏ ਪੈਬਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। *eiectment* ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਕਿਰਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਬਿਦ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ . *ਹੁਸੈਨ ਦਾ ਕੇਸ*. ਹੈ. ਐਮਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਐਨੋਇਲੈਂਟ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ - ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਉਹ ਕਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੀਨਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ . ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਨੂੰ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਘੇਰ ਲਿਆ। ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਵੀ ਉਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਦੋਵੇਂ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਦਾ *ਨਿਸ਼ਚਤ ਰੂਪ ਤੋਂ ਮੁੜ-ਆਵਾਜ਼* ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨੱਕ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਉਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨੋਸੈਸਡਨ ਨਾਲ ਸਬਲੇਟਿੰਗ ਅਤੇ ਨਾਰਟਿੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗੀ। ਜਿਸ ਪਲ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਨਰਟੀਵੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਸਬਲੇਟ ਜਾਂ ਨਾਰਟਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ

m I.L.R. <1960 1 ਪੁਨੀ. 226=1960 PLR 836.

(2) 1961 PLR 352.

ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਲਈ, ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਨਿਯਮ 23 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਰਡਰ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੇਤਾ-ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਵੇਰੇ 1 ਵਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕਿ 27 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਦੀ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਗਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੋਲ ਹੈ। ਸਬਲੇਟ ਜਾਂ ਪੂਰਵ ਮਿਸਜ਼ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕੀਤਾ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਅਧੀਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ